

DRĂDEA-MARE (NAGYVÁRAD)
22 Aprilie st. v.
4 Maiu st. n.

Ese in fie-care duminica.
Redacțiunea în
Közép-utca nr. 395.

Nr. 17.

ANUL XX.

1884.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei.

O d ă.

— Din „Fântâna Blandusiei” —

I.

Hebe tu, a lui Joe iubită fiică! Țină
Ce verși nectarul vesel în cupele ceresci;
Tu, care cu-o zimbire în inimi verși lumină
Și dalba ta junie în doruri sufletesci:
Privesce 'n a mea cupă să-mi îndulcească vinul,
În ochii mei privesce de-mi îndulcesce chinul!

II.

Măhnirea, tristă umbră, sub pașii tei dispăre,
Tu, porți o cingătoare de vesel curcubeu;
Tovarășă de cale, ai gingașa sperare,
Tovarăș de iubire, ai tot sufletul meu.
Și eu în aiurare devin, când te privesc,
Culegător de stele pe spațiul ceresc.

III.

— Amici, a noastre Țile sînt paseri trecătoare,
N'avem în scurtul vieții nici timpul de sperat,
Ferice care cântă cu inima la sora
Și a eternitatea p'un dulce sărutat!
Hebe! săgéta scumpă de care vrău să mor,
E 'n ochii tei, în tolba divinului amor!

V. Alecsandri.

Nu-i pentru cine se gătesce,
Ci pentru cine se nimeresce!

— Roman în miniatură. —

I.

Domna Aurelia X. e văduva unui fost jude la tribunalul din Y., care după suferinți grele și după o fericită, dar scurtă căsătorie, se mută la cele eterne — lăsând-o singură ca cucul. Trecură mai mulți ani — fără ca ea să mai gândească batăr la o nouă legătură conjugală.

II.

În una din casele ei — frumoasă casă și mare cu 3 caturi — situată în piața cea mare a orașului, locuiește majorul în pensiune domnul Leonida Vitez.

Făcuse în tinerețe destulă sfară 'n țară și prin frumusețe și prin vitejie, dar acum era și el în vârstă și nu pre era dispus. Isolat de lume — își petrecea Țilele din urmă. N'avea pe nime la casă — afară de un credincios servitor — învechit și el de ani — care îl slugăia de multă vreme cu iubire și alipire cătră dînsul.

III.

Dela o vreme o apucase pe dîmna Aurelia uritul și doria a-și schimba starea de până atunci. Mult își frîmîntă mîntea — nu sciea spre cine să-și Țintescă privirea.

— Mai potrivit ca majorul nici că așa află. Ș-apoi e om cu stare statornică. Pe lângă aceea blînd la fire, fin în maniere, petrecănos, de caracter și după nume și fapte — Vitez. Așa cugetă dîmna Aurelia și an buimăcêla ei ochiu-i ridea și sufletul ei apucă o raȚă — de speranță.

IV.

În una din Țile, majorul din pricina unor reparații, ce avea să întocmescă la casă — își luă voie a intră în apartamentele dîmnei Aurelia, care locuiea în parterre de sus, ér majorul în catul prim.

— Sărut mîntile, dîmna dragă! Cum ve mai aflați; cum ve mai lăudați cu sănătatea?

— Bună Țiua, domnule major! Mulțămesc. Sînt bine. Numai un catarrh me stinghiresce. M'am ricit aseră — venind dela operă. Altcum — har Domnului — sînt bine.

Acest dialog se petrecu între dîmna și majorul. Mai vorbiră și unele și altele, mai despre ale teatru-lui, mai despre modă, despre balul cutare și cutare. Apropos, era în carnaval. După aceea majorul încep a spune despre cauza venirii sale.

Dîmna Aurelia de mult căută privilegiul, dar majorul era nepăsător — și-a fost uitat de lume. Și așa se întimplă, că ei până atunci nu pre întindeau vorba. Dar de aci încolo vizitele majorului la dîmna Aurelia erau mai dese. Pentru ce... numai el sciea.

V.

Era în o Ți de sâmbêta. Majorul nostru se întor-sese din cafenea, unde obiċinuiă a umbli în totă Țiua — și pe mesă află un bilet scris de mână femeiescă. Dela cine?... Dela dîmna Aurelia. Êta și cuprin-sul lui:

Domnule major,

Te invit pe mîne-Ți la mesa mea. Sperez, că nu-mi vei refusa. Te aștept și Te salut.

Aurelia X.

— Cine a adus biletul ăsta, Ioane?

— Servitorea dōmnei Aurelia — fu răspunsul credinciosului servitor.

— Bine! — dīse majorul și se apropiā de pult, ca sǎ răspundǎ la invitarea, ce i s'a trimis.

VI.

Ȋua trecea in sērǎ, ȕr sĕra se prefăcea in nōpte. In sfīrșit și nōptea și-a luat *remas bun*, ca sǎ facǎ loc ȕilei, ce avea sǎ urmeze. Și ȕiua aceea erǎ mare, una pentru cǎ erǎ duminecǎ, a doua pentru cǎ erǎ stretenia.

Sĕrbǎtōre indoitǎ.

La casa dōmnei Aurelia se făceau mari pregătiri. De diminețǎ se intocmiserǎ tōte și se compuse lista bucatelor, ce aveau sǎ se pregătĕscǎ pentru mĕsǎ. Aurora — vĕra Dōmnei — pregătĕa aluatele și cocăturile mai picante. Silvia — alĕsǎ bucǎtǎrĕsǎ — arĕtǎ pricepere la tōte ce i-se comandau. Și pentru aceea nici nu se cǎiǎ dōmna Aurelia pentru cei 15 fl. ce-i primiǎ ca simbrie pe lunǎ Silvia. Singur dōmna cǎsii se ocupǎ cu tǎgășitul salōnelor; și cum orĕndĕa ea prin casǎ și cum prǎfuiǎ tōte cu de-amĕruntul — dĕc'ai fi fost aprōpe — puteai audĕ acuș-acuș cǎte un: *mai scĕi, se pōte, pentru ce nu...* și dusǎ pe gȕnduri pe uscat și pe apǎ, nici cǎ bǎgǎ in sĕmǎ, cǎ servitōrea bate la ușe. Și — dĕcǎ servitōrea nu i-ar fi luat vorba de pe buze — cǎ ar fi dojenit'ō pentru o așǎ indrǎsnelǎ. „Și cum nu, socotiǎ ea, a intrǎ fǎrǎ a cere ertare?!“

VII.

La cōpōne 12 ōre, cȕnd majorul se ivi. Parfumul de galǎ, pĕrea intinerit cu 20 de ani. Și pentru vastele lui cunoscĕnte, pentru bōnȕia lui insemnatǎ erǎ cinstit și binevĕgħat sȕrbǎtōrile cele mai alese ale orașului.

Dōmna Aurelia — cu afabilitatea care o caracterĕzǎ — introduse in salonul de primire; ȕr dulcĕța și cȕte dĕcatesse — vrǎjmașe dirȕilor — erau așĕdate pe mĕsǎ. Discursul decurgea cu voioșĕ de ambe pǎrȕi. Care de care se trudiǎ, a spune mai multe. Aurora — fĕtǎ mare — asemenea erǎ de fațǎ. Ea in sĕ anǎ mult erǎ urechi și ochi, dĕcǎt vorbiǎ — și cu atenȕie ascultǎ la tōte, ce se petreceau.

Mĕsa se așternĕ și ōspele cu cǎsenii impreunǎ intrarǎ in marele salon — anume cĕstinat — și se gruparǎ impregiurul ei. Dōmna cǎsii — ca stǎpǎnǎ — erǎ in frunte, Aurora de-a drĕpta ei și majorul de-a stȕnga.

— Poftim, domnule major, din acest resol, din acĕsta curcǎ, gustați din acest aluat — poftim Mǎderat, Cuvin, Tocaiu ori Bordeaux, cu alte specii nu ve pot servi de astǎ-datǎ! — dĕcea dōmna Aurelia și cocōna Aurora, dupǎ cum se pĕrĕndau bucatele pe mĕsǎ.

— Sǎrut mǎnile, Dōmnǎ... Coconițǎ! Am scos destul. Peste putințǎ mai mult. Ve mulțǎmesc... Minunate sĕnt bucatele acestea, acest aluat, acest compot... Se vede, cǎ dōmna și domnișōra se pricep fōrte bine la pregătirea lor!

— Așǎ e — Domnul meu — lucrul nostru este. Și apoi e o plǎcere, cȕnd scĕi, cǎ ȕnsuși le-ai fǎcut!

— Da, dōmnǎ, aveți tot rezonul. Lucrul — fie acela ori-care, dar numai onest și binechibzuit — e noroc in nenoroc și petrecere in noroc.

VIII.

Treceau sĕptĕmȕnile una dupǎ alta și majorul nostru avea toldĕuna onorul de a fi invitat. Și pentru aceea nu putea sǎ refuze nici in o duminecǎ, ori ȕi de sĕrbǎtōre. La mĕsǎ nu putea sǎ laude din destul gustul cel delicat al bucatelor. ȕr Silvia iși primiǎ la tōte mĕnțele bacșĕșul cuvenit — un ta er.

Trecuse și postul cel mare și sĕrbǎtōrile invierii. Timpul se apropiā de Rusalii.

— Nu va mai umblǎ mult cu mǎta 'n sac — cugetǎ intru sine dōmna Aurelia. Și gura ei adevĕr a grǎit atunci. Cǎci intr'una din ȕile, dupǎ ce tocmai pe lȕngǎ ciubuc i-se serviǎ *nĕgra*, Vitĕzul Major scǎpǎ cam acestea cuvinte:

— Dōmnǎ dragǎ! Nu mai pot tȕinui dorul, care s'a stĕrnit in sufletul meu. Lucrul atĕrnǎ dela generōsa vōstrǎ inimǎ și aceea — nǎdǎjduesc — nu mi-se va impotrivi! Ve rog, dōmnǎ, oferiți-mi in sĕmnatul vostru ajutor. Iubesc pe Aurora — vĕra vōstrǎ — și doresc a o luǎ de soȕie...

Dōmna Aurelia roși — nu leșinǎ. Dar mult n'a lipsit și promise intrevenirea ei.

* * *

Un an. Majorul iși scriea memoirele in un colț a salonului. ȕr dōmna Aurelia și Aurora — soȕia majorului — se jucau și sǎrutau un copilaș — ōcheș ca mǎ-sa.

Și dōmna Aurelia, dupǎ ce ochii-i scǎparǎ o lacrimǎ de bucurĕ și indestulare, mai sǎrutǎ odatǎ micul copilaș și pe mama lui și in urmǎ — spurĕnd cum s'a amȕgit cu nǎdejdea și mai vĕrsȕnd un prohod de lacrǎmi — dĕse vorbele:

— Nu-i pentru cine se gȕtesce,
Ci pentru cine se nimeresce!

Alesandru Tuducescu.

Unei picături de rouǎ.

(Dupǎ Jules Nollĕe.)

Tu ce 'n astǎ diminețǎ strǎlucești voios pe flōre,
Din eterna locuințǎ pe pȕmĕnt te-ai scoborĕt;
Și cȕnd sōrele rĕsare cu o magicǎ splendorĕ,
Te innalți pe-a sale raȕe la locașul teu iubit!

Precum noi, tu stai aici in tristețǎ și 'n mȕhnire,
Ca in bolta azurĕ sǎ te duci, așteptĕ cu dor;
De aceea cǎtrǎ dĕnsa așĕntesci a ta privire,
Cȕci ascunde pe acela ce-i unicul teu amor.

In curĕnd vei merge ȕrǎș pe a ei frunzǎ cale,
Indurȕnd poveri de-ajunse noi aici vom remȕnĕ,
A ne da cum n'ai putere ajutor aripei tale,
Ca a ceriului lumine sǎ putem a le vedĕ!

B. V. Gheorghian.

Mama și copilul.

In anul 1871, a apǎrut o micǎ broșurǎ intitulatǎ: „O problemǎ socialǎ sĕu lactatul și educaȕiunea maternǎ“ de dl dr. Chabudian; in cȕteva file, dsa susȕine destul de lȕmurit un principiu nobil: alȕptarea copiilor de cǎtrǎ acelea care-i nasc.

Acelaș scop voiesc a atinge și eu; numai, cu ōrecare amĕnunte, ce le cred fōrte necesare bunelor mame.

Mame de familie, o voce se mai rȕdicǎ in interesul vostru și al progeniturelor ce le aduceți in lume. Voue ve adresez aceste frase, pe care citĕndu-le, veți vedĕ insemnȕtatea și veți trage profitul.

Ca medic, amic și pȕrinte de familie, viu astȕdi a ve arĕtǎ avantajiele ce pot resultǎ din crescerea și ingrigirea copiilor prin voi ȕnșĕ-ve. Voi vorbi:

1) Despre lapte, care este alimentul principal al copilului;

2) Despre datorîia mamei către progenitura sa (copilul);

3) Despre igiena copilului, și

4) Despre doice.

Natura a ingrigit să dea copilului o hrană pe care să o pătă luă și care să conție într'însa toate principiile necesare pentru întreținere și creștere; acesta este laptele, care este un aliment complet.

Laptele este un liciid secretat de glandele mamare ale femeii; este prima hrană a copilului și trebuie a forma baza alimentațiunii sale în tot timpul primei sale etăți, adeca până la înțercare.

El este opac, alb, ceva viscos, de un gust dulce plăcut, de o densitate mai mare ca a apei.

Lăsându-l cătu-va timp într'un vas, îl vedem că se deosebesce în trei părți principale: una care este de-asupra, ceea ce formeză *crema*; alta, mai înteu în soluțiune în lapte, se închegă și formeză *caseum* (*brânza*); a treia este *serum* seu micul lapte (*petit-lait*); un liciid gălbeniu, limpede seu foarte puțin opalin, constituit de apă, conținend în soluțiune săruri și o substanță numită *sacharul laptelui*. Acest sachar al laptelui, după câteva zile, se transformă într'un acid numit acid lactic, care face ca *caseum* (brânza) să se inchiege, și astfel să se separe de micul lapte (*serum*).

Astfel dar, sacharul laptelui este care cuagulă laptele. Acesta cuagulațiune se mai pôte face și când punem ori și ce acizi în lapte.

Laptele, constatat cu microscopul, s'a vëdut că este format de un liciid în care înotă globule.

Partea liciidă este apă, seruri și *caseum* ce se găsește în soluțiune și sacharul laptelui.

Globulele laptelui sînt niște bășicuțe în intrul căroră se află untul laptelui, și când se bate laptele, bășicuțele se rup (crépă) și atunci untul se deosebesce.

Laptele care se secretază în cele dintei zile după facere se numesc *colostrum*; este gălbuie, conține puțin *caseum* și unt, conține și albumină. Acest *colostrum* este necesar la început, pentru că are o acțiune puțin purgativă, astfel în cât meconiul (primele materii fecale ale copilului) se dă afară.

Laptele de vacă, și mai cu sémă de capră, conține caseină indoit mai mult de cât al femeii; prin urmare este mult mai greu, formând în stomac niște cuagule tari, care se mōiă și se sfărămă mult mai anevoie de cât cuagulii formați din laptele femeii, care sînt mai moi și mai mici.

Laptele de măgăriță conține din contra puțin *caseum* și unt, însă mai mult sachar, și pentru aceea este mai bine tolerat, mistuindu-se mai lesne.

Cu toate astea, nu pot pune aici o regulă generală asupra tuturor acestora, căci s'au vëdut destule excepțiuni; dar aş puté mai bine dice că acel lapte este mai bun care convine mai mult copilului, adeca care-i place copilului mai bine și cu care el se hrănesce mai mult, crescend și câștigand în corp și forță.

2) *Datorîia mamei către progenitura sa (copil)*. Mama formeză și conduce societatea, și familia este baza societății.

Misiunea cea mai grea, frumoasă și delicată, este în mâna mamei; căci, pe lângă cea de menageră, ea are alta și mai nobilă: *educațiunea și instrucțiunea*. Imi aduc aminte cu mare plăcere, că marele Eliade, într'una din conferințele sale la Ateneu, vorbind despre educațiune, rădică foarte mult pe mame. În adevăr, cine ne nasce, cine ne crește, cine ne pōrtă pe brațe cu atăta căldură, cine ne înveță a vorbi, cine în fine ne pune în contact cu cei ce ne incongiōră? *Mama*; mama dar este care ne formeză și ne dă societății.

Nobilă creatură, înaltă misiune!

Michelet, în scrierile sale, te-a lăudat și foarte mult și-a rădicat dreptul.

E bine, natura și-a dat acest drept, acesta frumoasă misiune, pe care totă lumea o recunōsce, și numai tu stai și o privești ca o poveră, de care cauți în tot momentul și la ori-ce ocaziune a te scăpă, seu mai bine ca o datorie, pe care o plătesci numai când n'ai bani.

Și, în adevăr, la cine vedem că se respectă legea naturală mai bine ca la clasa săracă? Numai pe mamele sărace le vedem purtându-și copilașii pe brațe și dându-le căldurosul lor sin.

Tu, mamă, ești care dai armatei pe cei mai bravi căpitani și sciinței pe bărbații erudiți. Dela tine depinde să-ți rădici prestigiul și să-ți recapeți dreptul pierdut. Reformeză societatea, stringe-ți copiii cu căldură la sinu-ți, dă-le laptele teu, inspiră-le aerul peptului teu, și atunci când ei te vor cunōsce de mamă adevărată, te vor iubi și respectă și mai mult!

Astăzi, rele învățăminte dai societății, și ecă pentru ce. Nici nu s'a născut bietul copilaș și toți ai casei, cu mama împreună, strigă în toate părțile: doică, doică, căci nu se pôte crește copilul de mamă, fiind că n'are lapte, seu că este slabă, seu că nu voiesce să se priveze de seratele obicnuite, seu în fine pentru că n'are gust să-și crească copilul. Aci, se fac doue categorii: unele mai milōse ieu doica în casă, pentru ca creșterea cel puțin să se facă supt ochii lor; altele, fiind că țipelele copilului fac rău, supără urechia și turbură somnul dlui și dōmnei, „il depun în mahala la o doică care-l crește”. Când voi vorbi despre doici, voi arēta miseria acestei din urmă categorii.

E bine, bune mame, ve place să aveți un copil, ve place să-i diceți: „vin la mama”, și el să ve suridă, pronunciand prima vorbă: „mamă”? Ve place să ve lăudați în lume și prin serate, ce nu au alt scop de cât lucsul, dicend că aveți un copil și-l ingrigiți foarte bine, îl educați dvōstră ênși-ve?

E bine, nu; nu i-ați dat laptele, nici căldura peptului vostru. Natura v'a ornat cu un sin compus din doue mamele, cari odată cu nascerea pruncului se umplu de lapte. Pentru ce aveți mamele nu cumva numai pentru a ve formă un pept frumos, de care nici astfel cel puțin nu voiți a profită, ci-l stringeți în corset.

Căt este de frumos și de admirat cum natura a făcut ca pe d'o parte să dați sinul copilului, și pe d'alta el să ve suridă și... cu toate astea nu primiți!

Acesta e o revoltă în contra naturei și rău faceți de ve revoltăți; căci copilul vostru, sângele și carnea vōstră, suferă urmările acestei revolte și adesea ori o plătesce cu vieța.

Aveți dreptul vostru; munciți ca să-l posedăți; arētați-ve că meri ați să purtați pe frunte numele de mamă!

Reviu la nascerea copilului. Admit că sînt casuri în care mama nu-și pôte crește singurā copilul; însă sînt foarte rare.

Astfel, mai în ieu regularea sōrtei copilului se face mai înainte de nascere cātă odată chiar cu câteva sēptēmāni, și toate fără nici un consiliu medical, de și numai medicul în asemenea casuri este competente de-a se pronunciă asupra sōrtei noului născut; numai el, esaminand seu cunoscend mai dinainte pe mamă, pôte spune decă este capabilă să-l alăpteze seu nu. Însă din nenorocire, acesta nu se face seu foarte rar.

Mamă, care și-ai dat sângele copilului teu, dăi și laptele și sinul teu!

Când o mamă își alăpteză copilul, este mai sănētōsă, mai frumoasă, mai ferită de o mulțime de bōle, la care ar fi mai espusă de n'ar alăptă.

3) *Higiiena copilului.* După nascere, copilul trebuie pus în condițiuni favorabile, spre a pute trăi în noul său mediu.

După ce mōșa, seu pāzitōrea care a servit drept mōșă, l'a șters, și după ce regulēză tōte necesariile, îl scaldă ca să-l curețe, precum și spre a stimula pelea, înlesnindu-i funcțiunea, și apoi îl îmbracă și-l înfașă bine, după obiceiul nostru, care este foarte bun. Va da copilului apă caldicioă cu sachar, seu apă de flori de portocale, seu un cēiu de teiu, până când lehusa se lînșcesce și secrețiunea laptelui începe, adeca după unii 6 ore în urma facerii, dar după mine este mai bine după 12—14 ore după facere, când se va pune copilul la sân să sugă, luându-se de mai înainte precauțiuni ca sfărul să fie bine făcut spre a-l pute apuca.

Pentru ca să nu sufere de sfărc, avēnd crepături prin sugerea copilului, încă din nainte de facere să se spele regulat de douē ori pe zi sfărul cu apă rece, cu apă de spirt, seu cu apă cu oțet. Sugerea se va urmā regulat la fie-care 2 ore; ăr mai târdu, cu cât copilul crește, se vor schimba orele, după necesitatea copilului și cantitatea de lapte ce are mama.

Aerul se va reînol regulat în tōte zilele, fără însă a se face vr'un curent, seu fără ca aerul rece d'afară să vie direct asupra copilului.

Lumina să fie potrivită în cameră, mai cu sēmă în primele zile, atât pentru copil cât și pentru lehusă, căci o lumină pré viuă pōte produce febră, agitațiune, țipete și chiar convulsii grave.

Căldura camerei să fie în totdeuna mai aceeași, adecā dela 16—18 centigrade. Liniscea cât se pōte de mare și să nu se facă nici un șgomot brusc seu țipete în casă seu în giurul ei.

Culcarea și somnul să fie unul din obiceiurile cele mai regulate, căci numai astfel, în timpul nopții, mama pōte fi mai linisctă. Dintre lēgāne trebuie preferit cel de fer, rădicat pe 2 seu 4 piciorē innalte de 50—60 centimetre, spre a fi departe de sol; trebuie a se preferi ferul, fiind că parasitele nu pot a-și face locuințe în el.

Curățenia la copil să formeze prima ocupațiune.

La început, în tōte zilele, să i se facă baie caldicioă de 25 centigr., cu mare precauțiune mai ales în timpul iernei, spre a nu reci. Mai târdu la fie-care 2 zile, și în fine, dela a opta lună de 2 ori pe săptămână. Să nu stea în baie mai mult de 5—6 minute. Dēcā copilul este slab seu nu este la timp, să i se puie în baie și puțină sare de mare seu să i se facă baie de vin.

În timpul verei, dela etatea de o lună, să se scōtă copilul câte puțin la preumblare în cărucior seu pe brațe, avēnd pe ochi un tulpan, spre a opri praful de a intră în ochi, precum și lumina pré viuă.

Vacinația se pōte face dela a 3-a săptămână, însă să se evite pe cât va fi posibil timpurile căldurose.

Întercarea, după unii, să se facă când gura este garnită de dinți, cel puțin cei de nainte: după alții, la a 24 lună, și în fine, după alții la a 12-a lună. Eu cred că, când copilul este mai dinainte obicnuit — ceea ce trebuie în totdeuna să se facă — mai mănca și alt ceva, afară de lapte, cum spre exemplu: bulion, supă cu fidea, cu griș, cu tapioca etc.; de pe o parte se întercă mai lesne, ăr pe de alta mai timpuriu.

Astfel, nu pun nici un termen și dic că atunci când necesitățile cer, când mama slăbesce pré mult, seu când laptele este insuficient prin cantitate seu calitate, se pōte întercă copilul chiar dela a 10-a lună; obicnuind, bine înțeles, pe copil, încetul cu încetul, de mai înainte, și cu alte mănări. Să se obicnuiescă copilul a be și câte puțin vin.

4) *Doicile.* Nu sânt contra doicelor: căci de multe ori sânt de un foarte mare folos. Însē, când se ia o doică, trebuie luate o mulțime de precauțiuni în privința sinului și a constituțiunii generale, a etății și obiceiurilor sale. Când nu este sănētōsă, și copilul care-i sugē laptele va eși un limfatic, un bolnāvicios, ba chiar adesea va contractă și bōla de care ea sufere.

Pentru că dela început și până aci nu am dat de cât numai niște principie generale, de aceea las la o parte enumerarea diferitelor condițiuni ce trebuie să implinescă o bună doică, ca medicul să dea aceste deslușiri, când va fi consultat.

Când am vorbit despre datorțiile mamei cătră copil, am făcut douē categorii de doici:

1) Cele ce se țin în casă 2) cele ce stau la ele și primesc copii. Când necesitățile cer și sânt justificate de medic, categoria întēiu nu numai că nu este desavantagiōsă, ci din contra aduce un mare folos și serviciu societății. Cât pentru a două categorie, aceea de-a da copilul afară din casă, afară din drepturile sale, de parte de căldura părintescă, infundat prin mahalale pe mâni de femei care în aparință sânt cele mai îngrițtōre și în realitate produc atâtea victime, sânt cu totul în contra lor. Unde pōte esistă miserie mai mare ca la ele, unde pōte vedē cineva creatura umană mai persecutată, de cât copilul la ele?

Din 100 de copii ce li se incredințēză 90 cad victime ale relelor îngrițiri ce li se dă, și luând cifra de 90 am fost pré indulgent, căci sânt convins că aș pute rădică cifra chiar la $\frac{92}{100}$.

Nimic mai intristător de cât a stă străin și a privi la maltratările acelor mici și inocente creature, care stau în câte o chilie umedă, obscură și murdară, țipând o mare parte din zi; ăr noptea, obosit de țipetele zilei, nu fac de cât a le repeta și mai îngrozitor.

Afară de asta, pentru că femeia nu se pōte susținē numai cu un copil, ia câte 2 și 3; astfel că nici unul nu este bine hrănit. Doica devine însărcinată; altă cauză de îngrițire. Între altele, câte urite obiceiuri nu contractēză sērmanii copii.

Nici odată un copil, la doică afară, n'am vedut să fie gras, sănētōs și să se rădice în piciorē mai înainte de 15 luni.

Termin, sperând că, dēcā nu veți urmā tōte aceste consilie, cel puțin veți căutā a modificā multe.

Dr. Ch. Păunescu.

„A r t i s t i i“.

— Copie de pe natură. —

Sânt doi ășși; un bărbat ș-o muere.

El e bălan, ea negriciōsă; amēndoi cu trāsurile feței destul de frumoșe.

Au fost cândva obiect de distracție pentru orășeni.

Ađi? satele cele mai infundate sânt slaba lor scāpare — pe câtăva vreme — de un desnodământ fatal al sdruncinatei lor vieți de artist.

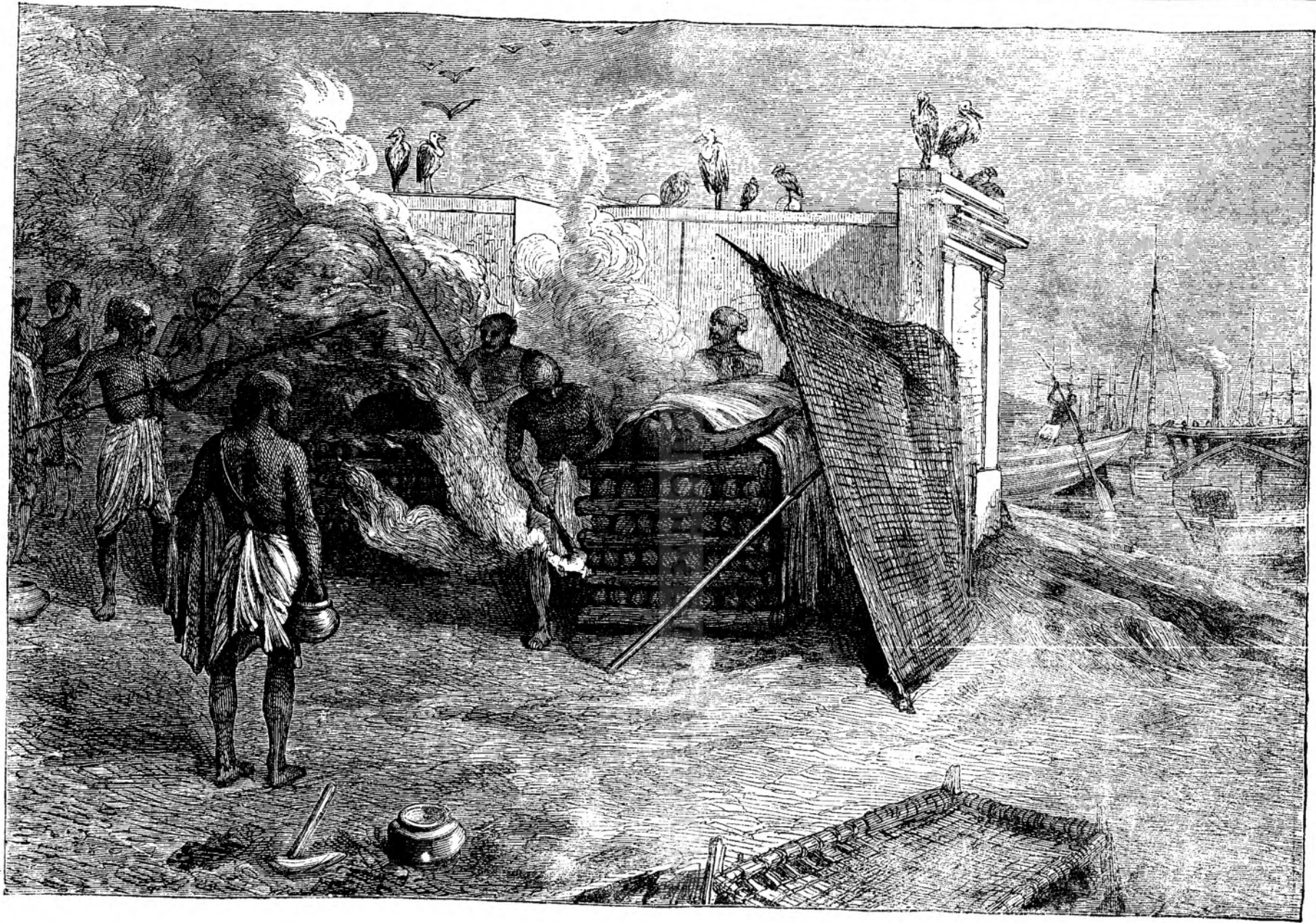
Amēndoi sânt de stătură mijlocie și pōrtă pe tristețele și palidele lor fețe urmele neșterse ale multelor suferințe și opintiri, ce le-au indurat.

Precum le sânt fețele, așa și îmbrăcăminte, căci de! miseria nici odată nu vine singură, ci însoțită de întregul ei cortegiu de nefericiri și dureri.

* * *

Averea lor?!

O căruță hodorigită, trasă de un cal nefericit, căruț gānditorul seu stāpān i face serviciul neprețuibil

Arderea cadavrelor in India resăritenă.

de conducător. Doue slabe schelete de ale „animalului fidel“ acoperite cu pielea. Un vechiu harmonic s'eu mai corect disharmonic; câteva păpuși zdrențoșe și... mai și decât ai ce!

* * *

Când erau în flóre, au fost obiect de distracție în serile calde, când o lume intrégă din societățile alese — după munca oboșitoare și monotonă de peste zi — alergau, să admire cutezătoarele și adesea periculoșele lor salturi gimnastice și producțiuni magice. Ați?! Niște săteni curioși cari în viața lor n'au vădut „comedie“, — s'unt singurii, cari, pentru câteva parale, alérgă să se lucre de ultimele sfortări ale unor ființe demne de compătimit.

Ce stranie ironie a sorții! Ce simțeminte josnice mai pot avé loc în inima „corónei creaturilor!“

Ce pôte fi mai dureros pentr'un suflet simțitor, de cât privirea mulțimii răpită de plăcere, când vede nefericirea tristă a semenilor sei!?

Când ceta privitorilor ar scé, că acela, care l'a pofuit, pe conta vieții sale și așa sdruncinată, la câteva momente, în aparență dulce — este aprópe sleit de puteri; când ar scé că nutrimentul seu slab i dá o putere de abia a suta parte din ce s'ar pofiti s'o capete; de-ar scé, că, pe când de pe palidele lui buze, s'bor vorbele glumete, inima-i s'drobită de suferințe, clocote de ură plină de dispreț; când ar avé idee despre durerea ce acela o simte, când lampa vieții sale, ce abia mai dá câte-o palidă licărire, ș-o vedé gata a se stinge la cea mai mică adiere a vântului; când ar scé... privitorul curios, aruncându-și gologanii, prețul nensemnat al intrării, în vechea cassetă a artistului, s'ar depártă meditănd.

* * *

Am admirat teatrul de copii, ceta privitorilor curioși. Este un adevér vecnic și nestrămutat, ca toate legile sfinte ale naturei, că cea mai mare parte a ómenilor móre în frageda vréstă a c'p'ilăriei. Pletele albe, brazele adânci ale feței, șirul lung al anilor, n'au de a face cu vréstă, decât inima e mică simțemintele nobile în fașe.

* * *

Artistul? Rare ori lasă după sine altă urmă, altă suvenire, decât pe aceea ce paserea sprintenă lasă în s'brul seu aerian, corabia pe luciul întins al mării și drăgălașul curcubeu pe bolta azurie a ceriului nemărginit. Dispare ca o picătură de rouă, se stinge ca o schintee, pere ca un vis dulce, se opesce ca un fulg de néuă.

* * *

Raiul pe pământ? Spună artistul a cărui vieță a fost o școlă tristă, o oglindă în care veđi chipul fidel al societății, și civilizației nóstre defectuóse. Ne bucurăm unii de réul celorlalți; vorba cântecului:

Tuturor le pare bine,
C'a picat réul pe mine;

dar

N'are de ce-i paré,
Că și pe el a pică
Și nu-i pară nimenui,
C'a pică pe pruncii lui.

Vécul nostru?! Al luminilor? Mai cu drept cuvânt al piticilor urieși; al frazelor sfortăitoare, și ideilor mici.

F a m i l i a .

— De Gustav Droz. —

Estasul succesului, focul luptei atrag pe bărbat din familie, s'eu cel puțin îl lasă ca să trăească acolo numai ca óspe. Ceea ce la început pentru d'ensul eră încântător, încetul cu încetul devine de tóte zilele, plicticos.

Dar decât îl lovesce nenorocirea, decât vieța i devine tristă și ghiețosă: bărbatul se rentórece în sine însuși. El caută în giurul seu pe cineva, de care să se pótă rădémă, decât începe a șovăi; el cercă sentimente, care să-i înlocuescă fericirea visurilor perdute, — își întórece capul spre copilul seu și apucă mâna consórtiei sale. Par că ar voi să invite aceste doue ființe, ca să ia parte la povara lui. Decă vede lacrimi în ochii iubitorilor sei, i pare că lacrimile lui cad mai ușor. Intr' un înțeles anume durerea sufletescă are un efect egal cu al durerii fizice. Cel ce se n'ecă, apucă și trestia slabă; astfel și bărbatul, a cărui inimă stă să se frângă, își îmbrățosează consórtia și copilul. El are trebuință de ajutor, de apărare, de mângăere, — și este plină de emoțiune vederea, cum cel mai tare fuge în brațele mai slabe și-și află acolo curagiul. Copiii simțesc acesta instinctiv și nimic nu p'etrunde mai adânc sufletul lor, decât decât ved pe părintele lor plângénd.

Revocă-ți în memorie cele dintei suveniri, iubite cetitor! Cércă în trecutul teu, care cu cât e mai îndepártat, cu atâta se reflectéază mai curat ochilor tei sufletesci!

Mai țini minte de ziua când părintele teu s'a rentors acasă, și fără d'a dice o vorbă, dar cu lacrimi în ochi, s'a lăsat în scaun? La început nici nu cutezai să te ivesci; atât de mare, atât de adâncă ți se părea durerea lui sufletescă. Cât de nenorocit a trebuit să fie bărbatul acela, încât să verse lacrimi! Atunci ți-s'a stérnit gândul, că o legătură puternică te atrage la omul acela plângător, că și pe tine te-a lovit nenorocirea lui, că o parte a nefericirii lui cu drept îți compete ție, — și ai suferit, căci și părintele teu a suferit.

Nimene nu înțelege mai bine decât băiatul acesta cohesiune a familiei, căci el datoresce totul acesteia.

Tu, precum d'isei, ai simțit acesta. În colțul linișcit, unde te-ai retras în tăcere, inima te-a dorut; ai început să bocesci și fără voie ți-ai înlins brațele spre vechiul și credinciosul amic.

Acela a privit la tine; a înțeles totul; nu ș-a mai putut opri durerea; și ați ședut acolo timp îndelungat, îmbrățoșati strins, tată, mamă și copil. N'ați grăit, dar ați privit unul la altul și v'ați înțeles.

Și totuș: Sciut-ai tu de ce suferé părintele teu?

Ba.

Étă pentru ce s'a talmăcit în mod poetic iubirea fiescă și părintescă; pentru ce familia s'a numit sântă: căci d'aici izvoresce iubirea, adorarea și jertfirea reciprocă, ceea ce de multe ori se estinde asupra societății întregi, de și aici efectul ei pare mai slab. Istoria numai la mari intervaluri ne arată câte o națiune, care se grupează ca o singură familie și care inspirată de aceeaș idee își ofere brațul la fapte mari. Numai câte o catastrofă gigantică pôte să aducă astfel împreună un milion de bărbați; se cere o s'guduire supraomenescă, ca un eopor să se intrunescă întocmai ca și o familie, și să împingă marginile casei așa dicénd până la hotarele țării. Dar numai un bocet, o durere, o lacrimă, este de ajuns ca bărbatul, femeia și copilul să contopescă trei inime și să afle acesta comunism.

Batjocoriți dar căsătoria, căci nu este greu! E defectuóasă, ca ori ce instituțiune omenescă și defectele totdeuna fac impresiune comică asupra celora ce stau

Gr. Sima a lui Ion.

departe. E necontestabil, că se află bărbați înșelați și — decă vedem pe cineva cădând, și decă dór își sparge capul, prima impresiune ce ne face, este, că începem să ridem. De-aici se esplică și succesul ne mai pomenit al lui Sganarelle.

Dar aprofundați nițel mai serios cestiunea și veți vedé, că aceste neplăceri, acest prav, aceste mici vanități, pasiuni comice și defecte ridicule, ascund punctul central al vieții sociale; trebuie să admiteți, că in aceste nu este nimic de combătut, căci in acest sentiment al familiei, care formeză fondul omenimei, totodată se allă și mângăerea și bucuria familiei. Respectul și onórea, ce luptătorul manifesteză față de stégul seu, iubirea de patrie, va să dică tot ceea ce îndemná pe om ca să se sacrifice unei cauze séu persóne, — totul izvoresce din acelaș sentiment; de acolo ese izvorul riturilor mari, la cari inima omenimei își stêmpêră setea.

„Așá dará un egoism in terzet“, vor dice mulți. Și ce réu ar fi in asta, decă egoismul acesta nu conduce decát la jertfire?! Cine póte să imputeze fluturu-lui, că mai nainte a fost omidă?

Ve mai rog, ca nu cumva să-mi faceți imputarea, că esagerez séu sânt fanatic!

Ce-i drept, vieța familiară adese ori este lină și prosaică; óla cu supă, recunosc, aici are importanță.

Decă un bărbat mi-ar dice: „Să veđi, dle, deja de doue ori am adormit in scaunul meu de lângă sobă“, — i-aș raspunde. — „Dta ai inclinațiune spre lenevie; dar nu me surprinđi cu declarațiunea dtale“.

Ba merg mai departe.

Recunosc, că trimbița celui dintéiu născut face un sgomot asurditor, că juvaerele, dantelele, toaletele sânt fôrte scumpe, — că balurile sânt pré plicticóse; că dómna are multe capriție, pretensiuni; ba ințeleg și aceea, că bărbatul care voesce să 'nainteze p'ó carieră strălucită, consideră drept stavile consórta și copilul seu.

Dar să-mi stai de vorbă, om fericit, in momentul acela, când fruntea-ți intunecată se 'ncrețesce, când desamăgirea te lovesce cu greutatea plumbului! M'as prinde, că atunci vei gândi cu un suris plin de mulțumire la consórta-ți și la fiu-ți, pe cari pân'atunci i-ai judecat fals.

Admit, că Alesandru cel mare, Napoleon I și ceialți eroi ai omenimei numai are ori au avut parte de bucurfile unui părinte séu tată; dar noi ómeni mici de rând, cari nu sântem consumați de fapte mari eroice, avem trebuință de rolul părintelui și al bărbatului.

Nu cred in fericirea bêtărănilor holtei tomnatici; nu cred in mulțumirea internă a acestor ómeni, cari prin nebunie séu prin calcul greșit se liberéză din legăturile celei mai bune legi sociale ce avem.

Mulți și mult au vorbit pân'acuma despre sujetul acesta, nu voi dar să măresc dosarul acestui proces voluminos; dar mărturisiți voi toți, cari ați audít plânsetul celui dintéiu născut al vostru, cari ați simțit că inima voastră s'a cutremurat, par că ar fi voit să se rumpă; mărturisiți, decă nu sunteți săraci de sentimente, decă nu v'ați đis: „Mi-am ales drept parte: adevêrul, frumosul și bunul. Aici și numai aici e locul bărbatului. Plec pe șoséua lată, dar drumul acesta e neted și drept; in cursul călătoriei mele ici-colo dau de câte un deșert urit, dar fie-care pas me duce mai aprópe de țintă. Nu mai rătăcesc fără scop pe căile vieții, căci seiu unde me duc. Picioarele mele bat acelaș prav, ce l'au călcat părintele meu. Fîl meu va găsí órecând pe aceeaș cale urmele pașilor mei; și decă va vedé, că am maintat cu curagiu, dóră mi-a dice: „Să facem așá, cum a făcut bêtărănul nostru părinte și să nu ne alegem altă cale nici in drepta, nici in stânga!“

Decă după cele multe roluri, la cari s'a intrebuintat pân'acuma cuvêntul „sânt“, acesta mai are înțeles; după părerea mea nicăiri nu ne putem servi de el mai potrivit, decát la cuvêntul „familie“.

Se vorbesce mult de progres, dreptate, bunăstare națională, politică infalibilă, iubire de patrie și de abnegațiune . . . Admit, că tóte aceste sânt niște idei clasice; dar mie mi se pare, că tóte aceste espresiuni strălucite se pot resumá in acesta frasă: „Iubesce pe de aprópele teu!“ Și incát seiu eu, tocmai acesta doctrină nu se propune cetățenilor unui stat.

A iubi pe deaprópele seu, este atât de simplu, ca și a urá „bună điuă“ séu „poftă bună“; dar unde găsim acest sentiment simplu și natural? Sânt mulți ómeni, cari ve arată in palma lor firul de grâu, dar și aceia, cari fac comerciu cu grâu, de sigur sânt cei din urmă cari ve arată mica plantă, care incolțesce din semênță.

Și acesta mică plantă, care ar trebui să crească pretotindene, ca și macul in holde, acesta mică plantă, care nici odată nu crește mai naltă ca hrénul de apă, de și ar trebui să se 'nalțe cu fală mai mare și decát stejarul cel mai fudul, acesta mică plantă ce cu greu se găsesc, seiu unde creșce.

In caminu familiar, intre lopată și ferul de jar, lângă óla cu lapte; acolo incolțesce; și decă mai esiste undeva, se póte atribuí familiei.

Iubesc de o potrivă pe amicii ómenilor și pe rescumpêrătorii omenimei; dar numai pe aceia-i cred, cari așá își propagă doctrinele, că-și imbrățoséză copiii.

Pentru niște idei umanitare omul nu se póte transformá; fie-care om e egoist și mai intéiu iubesc persoanele din giurul seu; asta e un ce natural; sentimentul acesta trebte desvoltat, nutrit și propagat. Pe scurt: iubirea familiei conține iubirea patriei și a omenimei. Din părinți se fac cetățenii.

Inclinațiunea și bunăvoința au firea d'a se respândí. Iubirea celor trei, de cumva e destul de tare, in scurt timp își reclamă spațiu mai mare; ea dêrimă pârteii casei și incetul cu incetul chiamă la sine pe vicini. Prin urmare iubirea celor trei trebue să incolțescă . . .

Iosif Holodan.

Doine din Ardeal.

B e țî-s dragă, bade-mi spune,
Dar la dos nume nu-mi pune;

De țî-s dragă 'n față-mi đi,
La dos nu me ocări!

De țî-s dragă, bade, tare,
Almîntre-mi umblă in cale,
Că-s copilă tinerea,
Umbli alții 'n calea mea.

*

Seii tu bade mai ađi-vêră
Amêndoi mîncam o pêră;
D'acum de-am avé cu sacul,
Nu ne-am da unul la altul.

*

Bade strucișor de róuă,
Nu țîne calea la dónă;
Decát la două și rar,
Și să umbli insedar:
Mai bine la una des,
Să se seie lucru ales!

Archiducele Rudolf și soția sa archiducesa Stefania la București.

Moștenitorul de tron Rudolf și soția sa archiducesa Stefania, după Paștile apusenilor au întreprins călătoria lor în orient, călătorie ce o anunțarăm și noi în colónele acestui țiar.

Intéiu s'au dus la Constantinopol, de acolo în vînera trecută au sosit la București, unde au petrecut și ziua următoare, apoi vinînd la Belgrad, s'au rentors la Viena.

Despre primirea înalților óspeți în România și la București, dar mai ales despre festivitățile arangiate cu asta ocașiune în capitala României, reproducem după țiarele bucurescene următoarele informațiuni.

La Smârda. Archiducele Rudolf și soția sa archiducesa Stefania au sosit la Smârda la 5 și jumătate ore d. m. însoțiți de principele Bulgariei pe iachtul acestuia La Smârda, se rădicase un pavilion foarte frumos împodobit cu flori și cu drapele austriace și române.

Aci înalții óspeți au fost întimpinăți de dl generar Dabija, ministru al lucrărilor publice, care în numele regelui și reginei, le-a urât bună sosire; de dl generar de divisie Cernat, comandantele corpului II de armată; de dnii generar Barozzi și locotenintele-colonel Varthiadi, atașați pe lângă persoana archiducelui pe tot timpul petrecerii sale în țeră, și de dl baron de Mayr, trâmăis estraordinar și ministru plenipotențiar al Austro-Ungariei. Prefectul districtului cu toți funcționarii, șeful garnisónei încungiurat de toți militarii au întimpinat pe ilustrații óspeți și i-au salutât în numele regelui. Numeroase buchete au fost oferite archiducesei din partea dnelor din Giurgiu. Cu tóte că plouă, publicul eră foarte numeros. Archiducele eră în mare ținută de colonel austriac cu marele cordon al Stelei României. Archiducesa eră într'un costum închis de călătorie, foarte simplu, acoperită cu o manta lungă cenușie. După presintările de obicei, perechia imperială s'a urcat în trenul regal și au pornit. Tóte stațiunile erau foarte frumos împodobite și pretutindenii autoritățile locale eșiseră nainte.

La Comana Augustii călători au fost întimpinăți de regele și regina însoțiți de un adjutant și de dnele de onóre. Intrevederea a fost foarte căldurosă din ambele părți. Archiducele și archiducesa au presintat suita lor regelui și reginei cari au presintat pe a lor. Regele purtă ținuta de colonel al regimentului 6 de infanterie austriac, al cărui proprietar este, cu marele cordon al Stului Stefan. Regina eră într'un costum foarte simplu de călătorie.

Archiducele Rudolf și archiducesa Stefania, erau însoțiți de dna comitesa Taronca, prima damă de onóre a archiducesei, dna comitesa Palffy, daă de onóre; de dl comite de Bombelles, amiral, mare maestru al curții archiducelui; dl comite Palffy, general-major, mare maestru al curții archiducesei; de dnii comiți Mitrovsky și Nostitz, adjutanți ai împératului; de dl comite Wurmbrand, șef de stat-major; dnii consilier aulic Claudi, mareșal al călătoriilor, și dr. Lanyi.

La gara Filaret. La 8 ore fără un quart, trenul regal a sosit în gară Filaret la București. Aci așteptau pe augustii călători mitropolitul-primat, președintele senatului și al camerei, toți miniștrii, tot corpul diplomatic, toți generarii, oficiali superiori din tóte ar-

mele, nalții funcționari, dómnele ministrilor și un numeros public. În salonul de așteptare, foarte frumos arangiat, regele și regina au presintat óspeților imperiali persoanele de distincțiune cari venise să-i salute. DAMELE au oferit multe buchete archiducesei. Colonia austro-ungară a venit să salute pe archiducele și i-a urât bunăvenire printr'un discurs ținut de dl baron de Hertz.

Cortegiul. De aci cortegiul a pornit spre palat în modul următor: Un escadron de roșiori cu muzica în cap. Prefectul poliției. Archiducesa Stefania în o trăsura cu regina. În a doua trăsura regele împreună cu archiducele Rudolf. Un escadron de gendarmi. Trásurile cu suitele ambelor curți.

În dreapta trásurei reginei călare generalul Radovici, în stânga un adjutant al regelui. În dreapta și în stânga trásurei regelui călări doi adjutanți ai regelui. Cortegiul merse prin strada 11 Iunie, calea Rahovei, strada Carol și calea Victoriei, la palat. Din momentul plecării dela gară și până la sosirea la palat se traseră tunuri. În curtea palatului o gardă de onóre cu drapel și musică în cap, dimpreună cu toți oficialii garnisónei, adăstau sosirea înalților óspeți. Când cortegiul ajunse aproape de palat, muzica aședată la scara de onóre, întonă imnul național austriac.

La palat. La orele 8^{1/2} sosi în fine la palat cortegiul, care nu venia decât la pasul cailor.

În curtea palatului, începând dela pórta întéia și mergând în semi-cerc până la localul corpului de gardă și de aci până la unghiul ce formeză palatul cel vechiu cu cel nou și pe unde trebuiau să se urce în palat archiducele și archiducesa, eră aședat corpul oficialilor de tóte armele. Ei erau arangiați pe arme și regimente.

Trásura curții, care venia în urma regimentului de roșiori, eră trasă de patru cai negri; înainte-i mergea un falaitar. Ea intră pe pórta a doua a curții palatului. La ferestra din dreapta a trásurei se vedea un cap blond auriu, care salută cu zimbetul pe buze corpul oficialilor; eră archiducesa Stefania; la stânga se află regina. Trásura merse drept la scara a doua, unde dl generar Crețean întimpină pe Alteța și Maj. Lor. Apoi se suiră în salonul ce formeză unghiul palatului; aci deschiseră ferestrele și salutară din nou corpul oficialesc.

Trásurile care aduseră pe archiducele Rudolf și regele, împreună cu suitele lor, se opriră la pórta întéia a palatului, unde așteptau dnii generari Cernat, A. Anghelescu, Fálcoian, Budiștean și dl colonel A. Budiștean, comandantele pieței. De aci porniră pe jos prin curte, merseră până la intrarea care formeză colțul palatului cel vechiu cu cel nou și de unde incepea semicercul format de corpul oficialilor. Regele, însoțit pe archiducele Rudolf și erau urmați de suitele lor militare.

Regele se oprí înaintea fie-cărui regiment, presintat prin oficialii lui și având pe colonelul lor în cap, pe care regele îl presintă archiducelui Rudolf.

Archiducele vorbi cu fie-care colonel, făcându-i óre-cari întrebări și despărțindu-se i luă de mână mulțămindu-le.

După ce se sfirși acésta revistă, regele și înaltul seu óspe se opriră în mijlocul curții palatului și defilă pe dinainte-le un dstașament din regimentul de dorobanți de Teleorman, care formeză garda palatului.

În urmă, MM. LL. s'au urcat în salonul de gală și intrară în curtea palatului tóte musicile corpului II de armată, însoțite de soldați din tóte armele, cu lampióne aprinse. Ele cântară mai întéiu imnul austriac, apoi imnul belgian și retragerea. Ele porniră apoi din curtea palatului, în aceeași ordine în care veniseră, cântând marșul Radetzky.

În tot timpul acesta, archiducele și archiducesa însoțiți de regele și regina stătură la ferestrele cari dau în curtea palatului.

Audiențele oficiale. Sâmbătă, 14/26 curinte, archiducele Rudolf și archiducesa Stefania, au primit în audiință oficială, la orele 2 antimeridiane, pe dnii miniștrii cu dómnele domniilor lor și corpul diplomatic acreditat pe lângă persoana regelui.

Dl baron de Mayr, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al împăratului Austriei și rege al Ungariei, a presintat Altețelor Lor pe dnii miniștrii împreună cu dnele domniilor lor.

Altețele Lor au primit asemenea în audiință oficială pe Em. Sa Monseigneurul Paoli, arhiepiscopul catolic, precum și delegațiunii ale coloniei austro-ungare.

Defilarea. Din cauza ploiei, revista militara nu s'a putut face la Bănăsa. Trupele au defilat înaintea MM. LL. în fața palatului din București.

La 2 ore $\frac{1}{2}$ regele și archiducele Rudolf au încălecat, și urmați de suita lor s'au așezat în curtea palatului. Regele s'a pus în urmă în capul trupelor și defilarea a început la 3 ore fără $\frac{1}{4}$ și a ținut o oră.

Regina și principesa Stefania priviau dela ferestra din aripa dreaptă a palatului. La celelalte ferestre se aflau principele și principesa Urusof, dl și dna White, ceilalți membrii ai corpului diplomatic și miniștrii români.

Dl generar Lecca, în uniformă de generar, dnii generari Fălcoian, Cernat, Budiștean, etc., erau călări în urma regelui.

Musicele militare se opriră în curtea palatului și cântară în tot timpul defileului, care începui prin școala militară.

Veni în urmă batalionul al doilea de vânători, 2 regimente de linie, două regimente de dorobanți, un batalion de vânători, două alte regimente de linie și de dorobanți, batalionul de geniu, regimentul 2 de artilerie, bateria călărășă și teritorială, un regiment de roșiori și trei de călărăși.

Regele purtă marele cordon al ordinului Sf. Stefan, er archiducele Rudolf marele cordon al Stelei României.

Ținuta armatei a fost foarte bună.

Un public numeros priviă pe strade, cu toate că timpul eră foarte urât.

Visită la mitropolitul. La orele 4 Majestățile și Altețele Lor au mers împreună de au vizitat pe mitropolitul-primat.

Prânțul de gală. La orele 6 $\frac{1}{4}$ avu loc, în sala tronului, un prânț de gală în onorea augustilor oșpeți, la cari au fost invitați mitropolitul-primat, dnii miniștrii, întreaga suită a Altețelor Lor, dnii miniștrii al Austro-Ungariei și al Belgiei, dnii președinți al senatului și al camerei, dnii președinți al inaltei curți de casație și al inaltei curți de compturi, comandantul corpului II de armată împreună cu mai mulți dni generari, delegatul consiliului comunal, dl prefect al poliției și alte notabilități, peste tot 60 persoane.

La acest prânț, regele, adresându-se către nalții sei oșpeți, a rădicat toastul următor :

„Țera întregă se bucură cu Noi, că avem onorea a primi în capitala României pe Augustul moștenitor al Coronei Habsburgilor însoțit de grațioasa Sa consortă. Visita Altețelor Vostre Imperiale va rămâne pentru totdeauna neștersă din aducerea aminte a Nostre, ca un eveniment scump inimii Nostre. Il salutăm cu o satisfacere cu atât mai mare, că vedem în el o nouă dovadă a legăturilor de amicitie, întemeiate spre fericirea lor între Statele Nostre și la care punem un mare preț. Ne gândim urări cele mai căldurose pentru fericirea ca-

sei imperiale a Austriei, béu în sănătatea Majestăților Lor Augustilor Vostrii părinți și în sănătatea Altețelor Vostre Imperiale Augustilor Nostrii oșpeți*.

La acest toast archiducele a respuns :

„Rog pe Majestățile Vostre Să binevoiescă a primi cea mai sinceră a Nostre recunoștință, pentru grațioasa primire ce Ni s'a făcut în România. Profit de ocaziunea de față spre a închină în sănătatea Majestăților Lor Regelui și Reginei, precum și pentru prosperitatea frumosului și marelui Lor regat, cu care suntem legați prin mari interese și prin cea mai cordială simpatie*.

După săvârșirea mesei, Majestățile și Altețele Lor s'au întreținut în modul cel mai grațios cu toți dnii invitați.

Balul La orele 9 înaltei oșpeți, dimpreună cu regele și regina și totă suita lor, au mers la balul ce s'a dat în onorea lor în sala teatrului Național.

Aci au fost întâmpinați de principele D. Ghica și de dómnele comitetului societății „Elisabeta“, cari au oferit archiducesei și reginei frumoase buchete de flori. Nu numai regina dar și archiducesa Stefania purtă costum național. Acest costum i se oferă drept suvenir de din partea reginei.

Augustii vizitatori intrară apoi în sala balului. Balul a fost în adevăr feeric. La nici un bal, scrie „Românul“, din câte s'au dat până acum în sala teatrului, nu s'au văzut atât ea costumuri naționale, atâta bogăție de culori și atâta animațiune. Logele de sus până jos, sala teatrului și focarul gemeau de lume.

Când cei presinți zăriră frumoșa figură a archiducesei Stefania în costum național românesc, o vibrare de entusiasm, un simț de mândrie cuprinse toate inimile.

Augustii vizitatori, după ce au făcut intrarea în sală, în mijlocul unui numeros public care se înțesă prin parter și loge, au făcut o preumblare prin sală și s'au întreținut în mod afabil cu mai multe persoane, apoi s'au urcat în logea regală, de unde au privit cu un viu interes danțurile naționale și frumosul aspect al sălei, splendid iluminată, care prin variațiunea și bogăția costumelor naționale oferă priveliscea cea mai încântătoare.

La orele 11 Majestățile și Altețele Lor s'au retras la palat de unde, după câțva timp de odihnă, au pornit la gara Tergoviște.

Pornirea la gară. Trăsurile de gală erau escortate de un escadron de gendarmi. Stradele parcurse de cortegiu erau frumos iluminate și pavoasate, și un numeros public, așezat d'a lungul lor, salută prin viui aclamațiunii trecerea augustilor călători.

Despărțirea. La sosirea în gară, care eră feeric iluminată și pe peronul căreia se rădicase un frumos pavilion, Altețele Lor au fost întâmpinate de dnii miniștrii cu dómnele domniilor lor, de dnii președinți al senatului și al camerei, de dl ministru al Austro-Ungariei cu personalul legațiunii, de dnii miniștrii al Belgiei și al Germaniei, de Em. Sa arhiepiscopul catolic, de dl delegat al consiliului comunal și de un mare numer de notabilități ale țării și ale coloniei austro-ungare.

Altețele Lor și-au luat ziua bună dela toți asistenții, întreținându-se într'un mod grațios.

În momentul cel din urmă, regele și regina au condus până la vagon pe augustii călători, cari, la rëndul lor, mulțumind de frumoșa primire ce li s'au făcut în țară, și-au luat rămas bun în termenii cei mai cordiali și afectuoși dela augustii suverani români.

La orele 12, trenul se puse în mișcare spre Turnu-Severin; ér la ore 12 $\frac{1}{4}$ regele și regina s'au întors la palat.

Arderea cadavrelor in India resăritenă.

— Veđi ilustrațiunea de pe pagina 201. —

Indienii încă din timpurile vechi au avut obiceiul să ardă cadavrele morților, și s'eu să păstreze cenușa s'eu s'ò presere in riul lor sânt Ganges.

Acest obicei vechiu s'a conservat până 'n ziua de astăzi la unele triburi ale Indiei resăritene, și se esecută tot ea mai de demult.

Despre arderea cadavrelor găsim urmă și in clasificii latini și greci, ceea ce probéză că acest obicei străvechiu al provinciilor orientate a trecut și in provinciile apusene.

Arderea cadavrelor e in us și in Calcutta și pentru scopul acesta autoritatea britanică a destinat pentru ardătorii de cadavre un local anume afară din oraș, in nemijlocita apropiere a rîului Ganges; publicul însă nu-l pré vizitează, din cauza grozei ce produce acesta ardere.

Arderea se face, ca la anticii greci, pe rug; in giurul rugului, precum arată și ilustrațiunea noastră, se ridică niște muri de apărare, pe cari vulturii și alte paseri răpitoare așteptă pređa lor. Aprinderea rugului se face fără nici o ceremonie religioasă; se aplică mai ales lucrători de aceia, cari trăesc din meseria acesta și cari ș-au câștigat deja un fel de dibăcie in asta privință.

Acestia adună ósele remase după ardere și cenușa și le predau rudelor, cari le dau unui bramin, ér acesta le aruncă in valurile slinte ale Gangesului.

Și cu acesta ceremonia se sfêrșesce!

Sunt mulți și de aceia, cari nu-și ard cadavrele morților, ci le aruncă in Ganges, spre bucuria crocodililor și a altor animale de apă, cari își fac apoi un ospet vesel. Dar indienilor nu le pasă mult de asta, căci mortul lor s'a îngropat in valurile rîului sânt și credința acesta i face fericiți.

I. H.

Literatura si arte.

„Fântâna Blandusiei”, escelenta piesă a bardului nostru național dela Mircesci, care a produs un efect atât de mare pe scena teatrului Național din București, in curënd se va traduce și in limba francesă. Traducerea va fi esecutată de dl Bengescu și apoi piesa se va jucă pe una din scenele Parisului. Acesta va fi prima piesă română, care se va presintă publicului frances. Represintațiunea va urmă in stagiunea tómnii viitoare.

Etimologicon magnum Romaniae, inițiat de regele Carol, pentru care Maj. Sa a și oferit câte 6000 de lei pe an, va fi redactat de dl B. P. Hășdëu. In acesta, după planul adoptat de Academie, au să intre numai cuvinte de următoarele categorii: Cele vechi câte se află in cărți tipărite până pe la începutul vécului al 18-lea (1710 - 1720); cuvinte românesce câte se află intrate in documentele vechi scrise in ori ce limbă, o mulțime de nomenclaturi românesce de regiuni, părți de hotară, localități, munți, riuri etc.; cuvinte conservate in unele vocabularie vechi; cari se aud numai in unele ținuturi locuite de români. Din contra in acesta lucrare nu va intra nici un neologism. Dl Hășdëu ca redactor va primí onorarul anual de 6000 lei oferiti de cătră regele; va ave pe lângă sine trei indiviđi ca ajutători, de a căror remuneratiune va ingrigi ministeriul instrucțiunii publice; tot acest ministeriu va esmite un cestionar de limbă cătră toți profesorii și institutorii din țeră și din strănelate, ca să adune cu toții cuvintele românesce, până acum necunoscute in literatura națională.

Redactorul are să facă raport detaiat in fie-care sesiune generală a Academiei despre rezultatul lucrărilor sale de peste an.

„**Școla Practică**” Magazin de lecțiuni și materii pentru instruciunea primară, de Vasile Petri, și-a incheiat, cu numărul pe Mărțișor a. c., tomul II și deschide prenumerațiunea la tomul III (April 1884 — Mărțișor 1885), tom carele până se va inființa in Năsëud tipografia proiectată, va aparé, și el, ca și tomurile precedente, in 12 numere lunare, de câte doue câte fiecare, și va costă pe anul intreg; pentru Austro-Ugaria 3 fl., pentru România 10 lei noi, respunși inainte. Pe credit fóia nu se dá nimenui, fiind că abonamentele neachitate mai fac încă și astăzi: dela tomul I 66 fl. 75 cr., dela tomul II 215 fl. 50 cr., dela „Școla Română 408 fl. 50 cr. „Școla Practică” este unica fóie la noi Români, care cultivă praesa școlară pe o scară atât de intinsă. Avënd in vedere dictul lui Diesterweg, că „puterea invetătorului este metodel lui”, „Școla Practică” și-a propus din capul locului, a ține pe invetătorii noștri necurmat in curentul metodicele ratiionale de astăzi, și a-i smulge din cătușile unor deprinderi invecchite, bune de a timp, dar nu de a lumină spiritul pruncilor. In scopul acesta, fóia aduce lecțiuni și materii practice, compuse astfel, ca invetătorii să le pótă aplică numai decăt in școlă; lecțiunile și materiile sânt alese din tóte obiectele de invetăment, de un timp încóce chiar și din Religione, obiect de cea mai mare importanță pentru scopurile școlei, dar care la noi este negliat afară din cale. Din considerațiunile acestea recomandăm „Școla Practică” tuturor catechetilor și invetătorilor noștri. Abonamentele sânt a se adresă la redacțiunea in Năsëud (Naszod, Transilvania.)

Cuadril românesc. Junele nostru compositor musical, dl Tudor cav. de Flondor, carele a causat deja atâte momente dulci publicului intrunit la concertele și represintațiunile teatrale din Cernăuți ale societății „Armonia” de acolo, a dat publicității una din compozițiunile sale și anume un „Cuadril” după motivele operei „Nunta țerănescă”. Lucrarea e dedicată dómnelor și domnilor membrii ai scenei diletante a Societății „Armonia”. Se află de vëndare la autorul in Cernăuți, strada Reședintei nr. 4. Prețul unui esemplar, pentru piano solo, e 75 cr. Recomandăm acest cvadril dămelor noastre, cari se ocupă de musică și cãntă piese originale.

✓ **Dl dr. Vasiliu Lucaciu**, profesor de religiunea gr. c. și de limba și literatura română in gimnasiul din Sătmăr, publică a doua carte din scrierea sa intitulată „Instituțiuni filosofice”. Acesta parte se numesce „Metalisica” și 'ntr'un volum de mare estensiune desvóltă cu multă diligența sujelul seu greu și totodată important. Cartea de sigur va fi primită cu interes deosebit prin cercurile teologice, pentru cari s'a și scris. Prețul acestui volum, tipărit frumos și pe hârtie fină, este 2 fl. 80 cr.

✓ **„Tribuna”** se numesce noul diar politic care a început la 14/26 aprilie să apară la Sibiu și care va eși in tóte zilele de lucru. In fruntea foii se află un apel cătră publicul român, subscris de fondatorii noului diar; acestia sânt dnii Ioan Bechnitz, dr. Aurel Brote, Eugen Brote, Ioan Dușoiu, Diamandi Manole, Sim. Mărginean, dr. Ioan Neagoe, George B. Popp, Ioan de Preda și Ioan Slavici. In acest apel se accentuează, că necesitatea unui diar român cotidian a fost simțită in tóte părțile, deci noul diar vine să respundă la acesta trebuință. Prețul de prenumerațiune pe un an e 14 fl. Director și redactor responsabil este dl Ioan Slavici. Salutăm cu bucurie acesta intreprindere, și sântem convinși că ea va și reuși; consortii care a fundat „Tribuna”, a adunat spre acest scop 40,000 fl., ca prima emisiune, și a cumpărat o tipografie in Sibiu.

Trupa dlui Grigore Manolescu a sosit in Bucuresti și a inceput repetitiunile pentru stagiunea de vară tot in „Teatrul Dacia”. Piesele de deschiderea stagiunii sânt: „Doue Sorori”, „Romeo și Julieta” și „Vocea Sângelui”. — Trupa de sub directiunea dlui Th. Popesco, aflată in Bucuresti, va plecă in curând in Moldovă, in excursiune artistica c' un repertoriu de piese nou.

Societatea română de cântări și musică din Caransebeș arangia marți in 17/29 aprilie in sala dela „Pomul verde” o producțiune cu următoarea programă: 1) Humpel. „Diua triumfală”. 2) N. Popovici. „Un regel”. 3) a) G. Dima. „Medul nopții”, b) G. Cavadia. „Dă-mi pace”, c) G. Cavadia. „Dor de resbunare” cântece pentru bariton și piano, cântate de Nic. Popovici. 4) L. Beethoven. „Imnul nopții”. 5) N. Popovici. „M'am plâns odată”. 6) a) H. Brückler. „Aus dem Trompeter von Säkkingen”, b) Fr. Schubert. „Erkönig”, cântate de N. Popovici. 7) „Doina și Hora”. După producțiune urmă joc.

Reuniunea română de cântări din Sibiiu a dat mercuri in 30 aprilie a. c. in sala dela „Musikverein” un concert cu următorul program: 1) „Hai in horă de-a jucă” cor micst a „Capella” de G. Dima. 2) „Plângerea Colmei”, cântec pentru alt cu acompaniament de piano de Schubert. 3) „Cânturi de iubire” (Liebeslieder), pentru cor și acompaniament de piano a 4 m. de Johannes Brahms. 4) „Trei cântece” pentru bariton cu acompaniament de piano de G. Dima: a) „La un loc cumplit sêlbatic”; b) „Stelele”; c) „Seguidila”. 5) „Mama lui Stefan cel mare”, baladă pentru soli, cor și acompaniament de piano de G. Dima. 6) „Solia primăverei”, pentru cor și acompaniament de piano de N. W. Gade.

Diare nou: „Treznetul” e cumplitul nume al unui nou diar politic eșit la Bucuresti. — „Cocoșul”, diar umoristic ilustrat, a apărut in săptămâna trecută la Bucuresti. — „Democrația” se numesce un nou diar politic apărut la Giurgiu.

C e e n o u

Sciri personale. *Archiducele Rudolf*, cu ocașiunea petrecerii sale in Bucuresti, a fost numit de cătră regele Carol șef de onoare al regimentului I român. — *Regele României Carol I* a fost decorat de cătră M. Sa împăratul și regele Francisc Iosif cu ordinul Velerul de aur, ordinul cel mai mare in monarchia noastră. — *Dl Magher*, major in armata română, fu numit atașat militar pe lângă legațiunea română din Viena. — *Dl V. Alecsandri* rentorcându-se la moșia sa Mircesci, in curând va plecă in străinătate, unde va sta timp îndelungat. — *Poetul Eminescu* se allă in Iași, unde a mers încă inainte de sêrbători. — *Dl Gr. Tocilescu* a petrecut erăș mai multe zile in Dobrogea, unde a continuat săpăturile la monumentul dela Adamklissi, desgropând încă 18 bas-reliefuri, un leu și mai multe piese arhitectonice. — *Dl Apostol Mărgărit*, intemeiătorul școlilor române din Macedonia, după petrecere de câteva săptămâni la Bucuresti, va plecă din nou spre Clisura.

Academia Română a plătit dece mii de franci pentru decopiarea documentelor istorice din arhivele Franciei; tot pentru acest scop a mai votat cinci mi de franci. *Dl Barițiu* a fost însărcinat cu aceeaș misiune in Transilvania. S'au mai votat 6000 lei pentru săpături și transport de monumente cu inscripțiuni, dându-se misiune dlor Tocilescu și Babeș. S'a destinat o sumă și pentru colecțiunea numismatică. Premiul pentru culegerea de arii poporane nu s'a dat nimenui, căci cea mai bogată culegere (de 759 piese) a intrat la doue săptămâni după termin; ăr celelalte n'au fost vrednice de premiat.

La festivitățile din Bucuresti mai adaugem următoarele spicuri din felurite diare: Archiducele Rudolf a fost foarte mulțămît cu ținuta trupelor și cu ocașiunea defilării a dis: „Românul și dincolo, ca și dincoace de Carpați e tot bun soldat”. Altea Sa s'a presintat la bal in uniforma de colonel al regimentului I român, al cărui șef de onoare fu numit in diua aceea. — Maj. Sa împăratul și regele Francisc Iosif a mulțămît pe cale telegrafică regelui Carol I pentru primirea strălucită ce s'a făcut in România și in special la Bucuresti, moștenitorului de tron Rudolf și soției sale, archiducesei Stefania. — La intrare in Bucuresti regina purtă o pelerie cenușie invêlită cu un vël alb; archiducesa Stefania eră in albastru inchis, rochie și pelerie la fel. La defilare regina eră in rochie roșie bordo cu pelerie la fel; archiducesa eră in albastru palid cu o pelerie de paie acoperită cu trandafiri. La bal regina avea costum de țerancă dela Peleș și archiducesa Stefania costum de țerancă dela Sinaia.

Asociațiunea națională din Arad, care — durere! — numai odată pe an mai pôte da sêm de viață, a ținut adunarea sa generală la 28 aprilie, sub presiul Pr. SSale părintelui episcop diecesan Ioan Meșian, luând parte un numer mic de membrii. Directiunea s'a constituit pe cei trei ani următori astfel: director prim advocatul dr. Nic. Oncu, director al doile profesorul V. Mangra, cassariu secretarul Ignatie Pop, esactor profesorul Teodor Ceontea, bibliotecar advocatul Aurel Suci, econom profesorul Petru Popovici. Membrii in comitet: administratorul protopopesc Moise Bocșan, referintele David Nicora, advocatul dr. Ioan Papu, referintele August n Hamsea, profesorul Petru Popovici, directorul institutului pedagogico-teologic Constantin Gurban, docintele Elia Dogar, advocatul George Lazaru, profesorul Lazar Tescula, profesorul dr. Petru Pipos, advocatul Ioan Beleş și profesorul Romul Ciorogar. Avera Asociațiunii se urecă la suma de 1112 fl.

Hymen. *Dl Florian Duma*, candidat de avocat in Oradea-mare, s'a logodit cu domnișora Ioana Lamer, fiica vêduvei Iléna Lamer nâsc. Tode in Oradea-mare. — *Dl Pamfiliu Ossian*, teolog absolvent al dieceei oradane, la 5 mai va serbă cununia sa cu domnișora Elisabeta Ardelean, fiica protopopului George Ardelean in Homorodul-de-mijloc in comitatul Sătmar. — *Dl dr. Teodor Mihali* avocat s'a fidanțat cu dșora Viorica Vajda, fiica adoptivă a dlui A. Francu jude la tabla regescă din Mureșeni. — *Dl Victor Russu*, teolog absolvent al dieceei aradane, ș-a logodit de soție pe domnișora Emilia Demetrovici, fiica parocului Emanuil Demetrovici din Ulvin in Bănat. — *Dl Vasiliu Bogoiu*, invêțator in comuna Belotint, comitatul Timiș, a incredintat de soție pe dra Emilia Caracioni, fiica dlui advocat Caracioni din Covășint comitatul Arad.

Pentru conferința din Sibiiu s'au mai ales ca delegați următori dñi: din cercul Oravița in Caraș-Severin A. Ghidiu și B. Muntean; din cercul Baia-de-Criș in comitatul Hunedora Teodor Pop și Petru Truța, suplent Fr. Ulain; in cercul Sibiului Ioan Hanea, Iosif Sterca Șuluț, Visarion Roman și Ioan Popa; din cercul Sasca in Caraș-Severin Vincentiu Babeș și I. M. Roșu; in acelaș comitat din cercul Lugos Fabius Rezeiu și Stefan Velovan, din Zorlent Iuliu Popovici și Nic. Scipione, din Făget dr. D. Selcelean și G. Șerban; din cercul Ciacova, comitatul Timișora, George Lazaru și Ioan Lengeru; din comitatul Brașov dr. A. Mureșan, G. B. Pop, Diamandi Manole, V. Voina, A. Verzea, V. Popa, dr. I. Neagoe și Sim. Mărginean; din Hunedora, cercul Deva Ioan Papiu și G. Longin, din cercul Hașeg Benjamin Densușian și Ioan Rațiu, din cercul Orăștiei dr. Avram Tineu și Samuil Pop; din Selagiu cercul Zelău dr. Ioan Nichita și Alesandru Vicas; din Mureș-

Turda Visarion Roman. P. Cormoș-Alesandrescu, Anania Trombitaș, Radu Fogarași. A. Șterca-Șuluț și Ioan Rusu; din cercul Seliștei Alesandru Leb și Nicolae Cristea.

O mare nenorocire eră să lovască pe dl Dimitrie I. Ghica, fiul represintantului României dela Londra. Dsa plecase din București cu trenul fulger însoțit de soția și copiii dsale, spre a se duce la Berlin unde a fost numit secretar. Pe când trenul umblă cu totă repeziunea, feta cea mică a dlui Ghica începă să plângă și să țipe, spunend că fratele seu, cu care se jucă afară pe platforma vagonului, perduse echilibrul și căduse. S'a dat îndată semnalul de alarmă și s'a oprit trenul. Nenorocitul părinte se adăstă să-și vedă copilul tăiat bucăți de rôtele vagonelor, când îl găsi din fericire aruncat în șanț, unde nu avea decât o forțe neînsemnată contuziune la cbraji.

Sciri bucureștine. *Primăria* a cedat societății „Ateneul Român” locul în dosul grăcinei Episcopia, cu condițiunea să clădească pe acel loc un stabiliment propriu întocmirii sale. — *Dna Aristiția Romanescu*, artistă societară a teatrului Național din București, s'a rentors în țără, ocupându-și locul de nou la acel teatru. — *F. Brockhaus*, renumitul editor și librar din Lipsca, petrece la București, unde vizitează rauseele, biblioteca, academia și școlile; regele i-a dat un adjutant care să-l conducă pretotindene. — *Inaugurarea noului seminar din Roman* se va face duminică. La această solemnitate va asistă dl P. S. Aurelian, ministrul cultelor și instrucțiunii publice, precum și dl Gr. Tocilescu, secretarul general al ministerului.

Rațiociniu despre venitele și spesele balului reuniunii femeilor române din Arad, arangiat în 26 febr. 1884. (Urmare.) Prin colecta dela Gregoriu Marinescu din Lipova: N. Șerban 2 fl., Ioan Ardelean 1 fl., Ioan Tuducescu 2 fl., Marinescu 2 fl., Aurelian Micu 1 fl., Clement Rațiu 2 fl., Mladin Kotorats 1 fl., Adrian Micu 1 fl., David P. Simon 2 fl., Constantin Dajevits 1 fl. — Prin colecta dela Vasiliu Ignat adv. in Beiuș: Vasiliu Leșan 1 fl., A. Antal 1 fl., Petru Mihut 1 fl., Ioan Butean 1 fl., Ioan Ardelean 1 fl., D. Negrean 1 fl., Georgiu Marienescu 1 fl., Iosif Gallu 1 fl., Vasiliu Papp 1 fl., Georgiu Bërha 1 fl., Dimitriu Fekete 1 fl., George Pop 1 fl., Eufemia-Stefanica-Duma 1 fl., Ambrosiu Cret 1 fl., Alessiu Ardelean 1 fl., Gavril Cosma 1 fl., Ioan Lazaru 1 fl., Alesandru Grama 1 fl., Ana Coșolțan 1 fl., Ioan Erdélyi 1 fl., Constantin Boicz 1 fl., Vasiliu Ignat 3 fl. (Finea va urmă.)

Necrolôge. *George Marchiș*, paroc gr. c. român în Carei comitatul Sătmar, archidiacon al părților Sătmarene, unul din cei mai inteligenți preoți ai diecesei oradane, a încetat din viață la 28 aprilie, în anul al 48-le al etății și 25-le al preoției sale. Il plânge o veduvă cu trei copii, dimpreună cu alți consăngeni și cu toți cei ce l'au cunoscut. — *Victoria Maxim născ. Pataki*, veduva lui Avram Maxim, fostul paroc, protopop și canonic on. gr. cat. in Timișóra, ș-a dat sufletul in mânilor Creatorului, in Timișóra-Fabric, la 27 aprilie, în anul al 70-lea al etății și al 13-lea al veduviei sale. O deplâng: Luisa Trăila născ. Maxim, Victoria Marienescu născ. Maxim, Luisa Maxim, Anastasia Maxim veduvită Jucan ca nepôte; Georgiu Trăila paroc gr. cat. in Timișóra, Grigoriu Marienescu oficiant județial reg. in Lipova, Tului Roșescu paroc gr. or. in Apahida ca gineri. — *Dr. Clementie Muntean*, medic al cercului Mercurea, comitatul Sibiu, a încetat din viață la Mercurea, in 16/28 aprilie, in etate de 42 ani.

Ghicitură numerică

de *George Mihaescu.*

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. Aceste litere dau numele celui mai erudit apostol al Românilor.
10. 11. 8. 9. Unul din fiii lui Adam.
4. 3. 7. 12. 3. 4. 8. O specie a cavaleriei Române.
3. 4. 11. 4. 8. 13. Un chronometric.
9. 6. 4. 3. Unul din cei mai crunți tirani, ce a vedut Roma.
12. 13. 9. 3. O deită a vechilor Romani.
10. 13. 10. 13. O pasere, ce și-a căpătat numele după cântecul seu.
11. 4. 1. 2. 7. Una din cele mai frumoșe mănăstiri din România.

Cetind literile inițiale din sus in jos dela cuvintele căpătate, avem opul gigantic al bărbatului de mai sus.

Terminul de deslegare e 16 mai. Ca totdeuna și de astă-dată se va sorti o carte între deslegători.

*

Deslegarea ghiciturei numerice din nr. 12:

47	58	69	80	1	12	23	34	45
57	68	79	9	11	22	33	44	46
67	78	8	10	21	32	43	54	56
77	7	18	20	31	42	53	55	66
6	17	19	30	41	52	63	65	76
16	27	29	40	51	62	64	75	5
26	28	39	50	61	72	74	4	15
36	38	49	60	71	73	3	14	25
37	48	59	70	81	2	13	24	35

Deslegare bună n'amu primit dela nimeni.

Călindarul săptămânei.

Ziua sept.	st. v.	st. n.	Numele sânzilor și sêrbătorile.	Sorele resare	Sorele apune

Duminea 3, a Mironosițelor. Evang. dela Marcu c. 5, v. 2. a inv. 3.

Duminea	22	4	Sf. Teodor Sikeot	4 40	7 14
Luni	23	5	(†) Mart. Gheorghe	4 38	7 15
Marti	24	6	† Mart. Sava	4 37	7 16
Mercuri	25	7	Ev. Marcu	4 36	7 17
Joi	26	8	Sf. Simeon	4 35	7 19
Vineri	27	9	Sf. Simeon fr. Dlui	4 33	7 21
Sămbetă	28	10	Apost. Iacob.	4 32	7 23

Proprietar, redactor respunďător și editor: **IOSIF VULCAN.**

Cu tipariul lui Eugeniu Hollósy in Oradea-mare. Strada principală.